

Ohnivská

roč. XXI (XXII)

mesačník Evanjelické cirkvi metodické ♦ jún 2012

**ZÁPAS O PRE-
BUDENIE NOVEJ
GENERÁCIE**

**PREKLAD BIBLIE
MÁ DOSAH NA
VEČNOSŤ**

VÝROČIA ZBOROV

**KOMU SA CHCEŠ
PÁČIŤ**

VĎAČNOSŤ

Vďačnosť

Už od malička učíme svoje deti poďakovať za darčeky, ktoré dostávajú, ale často stretávame viac nespokojných ako vďačných ľudí a stále zriedkavejšie počuť: „Vďaka Bohu ...“. Prečo? Keď pozeráme na výsledky svojej práce, ale i na darčeky a odmeny, ktoré dostaneme „za darmo,“ všimame si iba to, koľko úsilia sme do toho vložili a počítame, či sa to opláti. A hoci iný na tom nepracoval, patrí mu z toho rovnaký podiel. Dôvodov na nespokojnosť sa nájde veľa a preto nás Biblia volá k vďačnosti. K vďačnosti za jeho materiálne dary, ale predovšetkým k vďačnosti za Jeho milosť, v ktorej sa k nám skláňa a dáva nám život, budúcnosť a nádej.

Jednou z prvých piesní na našich stretnutiach je: Vďaka Ježiš, vďaka za dnešný deň, vďaka Ježiš, s Tebou prežiť ho chcem... Je nádherné uvedomiť si, že všetko, čo berieme tak samozrejme, je darom Jeho lásky. Nové ráno, zdravé nohy, ľudia, ktorí nás ľúbia.

A pokoj Kristov nech rozhoduje vo vašich srdciach, veď k nemu ste aj vy boli povolani ako jedno telo a buďte vďační! Ko 3,15

V týchto veršoch nás apoštol Pavel vedie ešte ďalej: máme byť vďační predovšetkým za to, čo nie je hmatateľné. Je to naše spasenie, náš pokoj s Bohom, za ktoré Kristus zaplatil svojou krvou. Tiež nás pozýva, aby sme boli vďační za bratov a sestry, za spolupatričnosť s ďalšími veriacimi. Pamätám sa, keď sme s dorastencami sedeli v kruhu a mali sme o susedovi povedať niečo pekné a potom Bohu ďakovať za toho druhého. Zistili sme, že to nie je vôbec také ľahké a potrebujeme sa v tom cvičiť.

Aj dnes je príhodná chvíľa pozastaviť sa, aby sme Bohu poďakovali za Jeho hojné požehnanie, za bratov a sestry, ktorých poznáme už dlho, a ktorí nám pomáhali na ceste viery, ale aj za tých, ktorých Pán ešte pošle do nášho obcenstva a budú potrebovať tvoje trpezlivé, láskavé vedenie. Naša viera sa má prejavovať tým, že sa budeme správať tak, ako konal s nami Pán Ježiš Kristus.

Svetlana Kórníves Francisti

Vydáva:
Evanjelická cirkev metodistická
Panenská 10, 811 03 Bratislava
Tel./fax: 02/5441 4468, eMail: ustredie@umc.sk
www.umc.sk - tu sa nachádza **Ohnisko**
v elektronickej podobe

Mesačník Ohnisko vychádza desaťkrát v roku.
Distribuuje sa bezplatne.
Náklady na jedno číslo sú 0,70 Eur + poštovné.
Prispieť môžete na č. účtu UnicreditBank:
6611690001/1111; VS: 914 700
alebo poštovou poukážkou. Ďakujeme.

Redakčná rada:
Milena BELKOVÁ
Antónia HALAČIOVÁ
Lenka PROCHÁZKOVÁ
Spolupracovníci:
Braňo Schmogrovits
Martina Výbošťoková

Viliam Rác

Dlane

Dávam Ti svoju tvár
do Tvojich dlani.
Vierou sa Ti oddávam.
Navráť ma k sebe
i k Tebe, Bože.
Bo viac mám priani,
s Bohom všetko
zdolávam.

Komu sa chceš páčiť?

Nedávno som sa rozprával s mojou kamarátkou. Hovorila o tom, že musí schudnúť. Podľa slov bolo jednoznačne zrejmé, že nie je veľmi spokojná so svojou vizážou. Nebolo to prvý raz, keď rozprávala o sebe negatívne. Podľa výzoru je veľmi krásnou dámou, ale i tak o sebe hovorila stále opak. Povedal som jej, že problém je skôr v tom, že si sama musí vybrať, komu sa chce páčiť. Všetkým alebo masám sa možno páčiť nebude, ale isté je, že to neznamená, že nie je krásnou.

Niekedy si pozerám niektoré magazíny a vidím, že ešte aj modelky si sami sebe závidia, ako vyzerajú na titulných stranách, po zásahu programom na „skrášlenie“ až na to, že na fotkách vyzerajú nereálne. Je určite dobré sa o seba starať, športovať pre dobrú kondíciu, snažiť sa byť krásnym, dobre vyzeráť, ale nie za cenu straty vlastného ja.

Sme stvorení na Boží obraz, dávajme si pozor, aby sme ten obraz, ktorý odráža Boha v nás, nezhadzovali tým, že budeme odpisovať samých seba. Nesnažme sa vylepšovať to, čo Boh volá dokonalým. Boh sa na nás nepozera

s pohľadom, nerobme to ani my. Aj keď to možno robia druhí, ktorým na nás tým pádom určite nezáleží, a tak nie je podstatné, čo o nás hovoria, ale to, čo o tebe hovorí Boh. A ten vidí krásu, ktorú do teba vložil.

pablo

Časť tretia: Podstata evanjelizácie

Kapitola 10 - **Vízia pre evanjelizáciu**, záver.

Zasievaj, aj keď sa pôda zdá tvrdá

Keď nebolo nič vidieť, iba holé polia a neúrodnú zem, Ježiš vyhlásil „Hovorím vám, zdvihnite oči a pozrite sa na polia, že sa už belejú k žatve!“ Pozeral sa okom viery. Videl plody skôr, ako vzrast, hojnú žatvu skôr, ako bola. Videl vzdialenú budúcnosť, rozsievачa aj ženca, ako sa spolu radujú. Moje pole sa môže zdať neúrodné, ale akonáhle je semienko zasiate, je tu veľká nádej, že príde i žatva. Ten, ktorý seje, nie je povolaný, aby bol úspešný, ale verný; nemá si predstavovať, čo mohlo byť, ale čo iste bude. Rozsievач by sa nikdy nemal cítiť zronený, lebo v Božej prozreteľnosti bude istotne žať.

Rozsievanie je už dlho nemoderné. Tí, ktorí rozhodli semeno, pozreli sa na neúrodné polia a rozhodli sa zostať doma. Potrebujeme, aby nám Duch Svätý dal novú víziu na zasiahanie ľudí v tých najnetypickejších situáciách. Vízia však neprichádza skrze plánovacie stretnutia; je to niečo, čo Boh dáva, keď naňho očakávame a hľadáme jeho svätú vôľu. Ježiš nás poveril ísť „do celého sveta“, ale neočakával od nás zasievanie semena iba v situáciách, ktoré uznáme za najúrodnejšie.

V roku 1865 by nikto nevidel East End v Londýne ako potencionálne miesto pre žatvu Božieho kráľovstva. V jednu noc toho roku však šiel William Booth domov po Commercial Road, keď si ho získali potreby ľudí. Keď prišiel domov, povedal svojej manželke: „Keď som dnes večer prechádzal okolo dverí tých ginových palácov (East End bol známy výrobou ginu, pozn. prekl.), zdalo sa mi, že počujem hlasy, ktoré hovorili: „Kde inde môžeš nájsť takých pohanov, ako sú títo a kde tak veľmi potrebujú tvoju prácu?“ Cítil som, že by som sa mal za každú cenu zastaviť a kázať tým davom v East Ende.“

Booth bol mocným evanjelistom a známym

vedúcom v metodistickej cirkvi. Napriek tomu odišiel, lebo odpovedal na volanie ísť do „pustého poľa“. Booth zasieval semienka evanjelia v East Ende, ktoré prostredníctvom služby Armády Spásy priniesli žatvu do celého sveta.

Keď som nastúpil do služby, zaplavili ma mladé páry, ktoré sa chceli v cirkvi vziať. Kostolík mal veľmi tradičný vzhľad, vysokú kostolnú vežu a peknú záhradu, v ktorej sa ľudia radi fotili. Lákal páry, ktoré sa chceli vziať, ale nesprávnym spôsobom. Každý týždeň som mal predsvadobné rozhovory. Niekedy som mal aj tri páry za večer, každému som venoval hodinu. Mesiac pred svadbou som sa snažil mať s párom tri rozhovory, aby som sa s nimi lepšie spoznal. Na prvom, úvodnom stretnutí sme si vybudovali vzťah a diskutovali o ich plánoch. Na poslednom stretnutí sme sa zaoberali praktickými prípravami a mohli sme si spolu prejsť obrad. Druhé stretnutie však bolo najrozhodujúcejšie. Počas tohoto stretnutia som sa snažil vyjadriť, ako môže viera v Ježiša Krista posilniť a podporiť ich spoločný život. Dúfal som, že takto môžu niektorí z nich nájsť vieru práve na začiatku ich spoločného manželstva.

Tento druhý rozhovor bol vždy zložitý. Niekedy sa pár snažil odvádzať konverzáciu od čohokoľvek duchovného a stočiť ju k veciam, ktoré považoval za prívetivejšie. Často som sa cítil znechutený. Jeden pár sa však nesnažil odsunúť konverzáciu od Pána. Neboli zo zboru, ale prichádzali znova a znova, aby sa dozvedeli o Ježišovi viac. Nakoniec Kristovi dali svoje životy. Pred niekoľkými rokmi som stál na ich yorkshireskej fare a žasol som nad tým, čo Pán urobil. Po rokoch boli tu, na začiatku ich vlastnej služby pre Krista. Bolo pre mňa veľmi dojemné sa s nimi rozprávať a počuť, ako svedčia mladým párom, ktoré sa prišli vziať do ich kostola.

Žiadnu zem nesmieme nikdy odpísať ako „ne-

úrodnú“. Je našou úlohou zasievať semeno, nie predpovedať výsledky.

Zasievaj, hoci sa úloha zdá skľučujúca

Vízia žatvy vidí evanjelium ako horčičné semeno, ktorého rastový potenciál je za hranicami našej viery. Vidí evanjelium ako semeno, ktoré rastie potichu, ktorého rast sa ani nemusí badať. Vidí evanjelium ako semienko, ktoré hoci je zasadené na neúrodnej pôde, môže ohromne vzrásť. Možno jedno z Ježišových najznámejších podobenstiev je príbeh o rozsievачovi a semene:

Rozsievач vyšiel siaľ. Keď rozsieval, časť zrna padla na kraj cesty, i prileieli vičky a pozobali ho. Iné padlo na skalnatú pôdu, kde nemalo dostatok zeme. Rýchlo vzišlo, lebo nebolo hlboko v zemi. Keď potom vyšlo slnko, spálilo ho. A pretože nemalo koreň, uschlo. Ďalšie padlo medzi bodlačie. Bodlačie sa rozrástlo a udusilo ho, takže nepri-nieslo úrodu. A iné padlo do dobrej pôdy, vzišlo, vyrástlo a prinieslo úrodu: niektoré trinásťnásobnú, iné šesťdesiatnásobnú a ďalšie stonásobnú.

Všimnite si prosím, že príbeh nehovorí „Rozsievач vyšiel siaľ, ale najprv štatisticky zhodnotil výhľad na úrodu.“ Alebo „Rozsievач vyšiel siaľ, ale najprv urobil prieskum verejnej mienky ohľadom politickej správnosti takejto

aktivity.“ Alebo „Rozsievач vyšiel siaľ, ale najprv zvolal komisiu, aby zistil, či mu na to dajú povolenie.“ Nie. Rozsievач vyšiel siaľ.

Ak chcete dobrú žatvu, nevyužívajte štatistikov na sejbú semena. Postaví sa, prieskum verejnej mienky v jednej ruke, kalkulačku v druhej a bude spočítavať šance na zber úrody. Preskúmal verejnú mienku a rozhodol, že žatva už nie je v móde. Preskúmal komplex potravinárskych obchodov sveta a usúdil, že je nedostačujúci dopyt. Tento rok teda odporúča, aby sa žatva odvolala.

Ale niekde za hranicami šedých rozrastajúcich sa miest vychádza rozsievач siaľ. Zasieva čisté semeno do prudkého vetra a jeho srdce je plné nádeje. Jeho srdce tiež riadi hlboké presvedčenie, ktoré sa nedá vyjadriť slovami a on to vie, napriek všetkým zvláštnostiam, žatva určite príde.

Zasievať musia len tí, ktorí sú oddaní tejto úlohe a ktorí vedia, že z ich vernosti v evanjelizácii vzíde žatva. Smutné je, že žatvy je mnoho, ale robotníkov málo. **Proste Pána žatvy, aby vyslal robotníkov na svoju žatvu. Modlite sa, aby dnes otvoril oči mnohých vo vašich zboroch, aby videli túto víziu a poznali prívilégium a radosť stať sa rozsievачmi semena.**

Modli sa...a budeš žasnúť, že Boh aj dnes koná zázraky

**O
k
i
e
n
k
o

p
r
e

r
o
d
i
n
y**

Dosiaľ ste za nič neprosili v mojom mene, prosťte a dostanete... Ježiš

Detská obrna poznačila dolné končatiny mojej sesternice, ktorá býva v Bulharsku. V mladosti chodila samostatne, hoci s ťažkosťami. Keď dospela, kosti jej stvrdli a prišli bolesti. Pribudla aj palička a po čase aj druhá. Navštevovala som ju každý rok. Naposledy sa nemohla pohybovať ani s dvomi paličkami. Na dedine ju volali „Evče“. V jeden letný deň, keď sme sedeli na dvore a nohy mala vyložené na lehátku, spozorovala som bolestný výraz v jej tvári. Bolesti ňôh boli silné, ale keď niekto zavolať pri bráne Evče, jej tvár radostne zažiarila, ako keby po bolestiach nebolo ani stopy. Prichádzali k nej ľudia poradiť sa, požičať a porozprávať, ale nikdy sa nesťažovala. Rožný dom, kde býva s bratom, slúžil na stretávanie sa veriacej skupiny. Jej silný hlas, spievajúci duchovné piesne prenikal až do susedných domov, no nikto sa nepripojil k ich tak silnej viere v Boha.

Odchádzala som s veľkou bolesťou, že ona, inak zdravá, bude nepohyblivo žiť. Zároveň ma prenasledovali Ježišove slová - Doteraz ste za nič neprosili v mojom mene... Ježišove slová a jej stav mi nedali pokoja - vo dne v noci priam bolestne ma neopúšťali. **Podkladom môjho úbohého srdca boli zasľúbenia o Božích modlitbách v Starom a Novom zákone, čo sa**

všetky nedajú ani vymenovať.

„Bože a Otče náš, skrze prorokov si zasľúbil, že keď budeme volať, ozveš sa nám. „Vyzývaš nás k modlitbe, obvinil si nás, keď neprosíme.”

„Pane Ježišu, volal si, aby všetci utrpení prišli k Tebe”. „Povedal si: Proste a bude vám dané”. A teraz prosím o uzdravenie Evičky. To je v Tvojej sile aj Tvojej milosti.” Celý rok som deň a noc predkladala túto prosbu pred Pánom. Duch Boží ma nabádal, aby som prosila o Božieho služobníka – ktorý má dar uzdravovať, aby navštívil aj Bulharsko. Verila som tomu a radostne som očakávala na splnenie. A čo sa stalo? Dostala som list od Evče, že v meste Pleven na námestí boli vylepené plagáty o Ježišovom konaní: „Prid'ťe sa pozrieť na divy a zázraky, ktoré dokáže Ježiš”.

Na námestí sa konala aj bohoslužba, modlitba a piesne zneli do éteru. Návštevnosť bola bohatá. Evče vlastní invalidné auto, čo riadi rukami a samozrejme sa aj so svojim bratom zúčastnila. Po službe uzdravovania zavolali uzdravených na pódium. Ľudia išli a niektorí si niesli v rukách paličky. Evče nechala paličky a na pódium išla bez nich. Veľká sláva, vďaka a chvála k Bohu ma zaliala po prečítaní listu – HALELUJA! Stále prichádzali zvedaví návštevníci. Jej brat zavesil paličku nad vchodom domu na svedectvo Božieho zázraku. Chodili sa pozeráť ľudia nielen zblízka, ale aj zďaleka. Dokonca aj zdravotnícky personál sa prišiel presvedčiť o zázraku Pána Ježiša.

Priznávam sa vám, že ani ja neviem, čo všetko mám v Pánu Ježišovi, len zas-

nem v údive, keď môj Pán vyloží ako na pult svoje divy a zázraky, ako aj pri uzdravení Evče.

Dosiaľ ste za nič neprosili ...

Často som rozmýšľala nad hrivnami, ktoré rozdal Pán svojim sluham (Mt 25 od 14 verša). Moderne to môžeme nazvať pôžičkou. Veľmi som ľutovala toho, čo dostal iba jednu hrivnu. No po dlhom uvažovaní som došla k inému záveru. Ten, čo dostal päť hrivien, aj ten s dvoma hrivnami - obaja žili z tých pôžičiek. Oni ich nutne potrebovali a pri tom usilovnom manipulovaní získali ešte raz toľko, koľko dostali. Ten podľa prvej mienky nazývaný chudák, ten tú hrivnu pre seba nepotreboval, nesiahol na ňu. Bol dostatočne zásobený. To

znamená, že mu bola zverená pre iných. Pripájam slová Pána Ježiša k tomuto príbehu: Dosiaľ ste za nič neprosili ... Prečo? Pán nám zveril modlitebného Ducha a žiada, aby sme s ním spolupracovali. Za svoje potreby viem prosiť. To však nestačí. Treba sa modliť za tých, ktorí nevedia, ako i za tých, ktorí nevedia, komu sa modliť a prestali sa modliť. Tá jedna hrivna navyše je nám preto zverená.

NEZAKOPÁVAJME JU!

Dosiaľ ste za nič neprosili v mojom mene, prosťe a dostanete... Ježiš

*Anna Jotová,
z OHNISKA 11/92 pripravila Tonka*

POZVÁNKA DO RAČKOVEJ DOLINY

Drahé sestry,

srdečne vás pozývame na ďalšie, v poradí už **17. duchovno-rekreačné stretnutie sestier** Evanjelickej aliancie, ktoré aj tento rok bude z Božej milosti v Domove J. A. Komenského v Račkovej doline. Termín stretnutia je od stredy **26. septembra do nedele 30. septembra** 2012. Tohtoročná téma: **Ozdobnou korunou sú šediny** s ústrednými veršami z Knihy žalmov 92,14-16. Popoludnia bude možné využiť na rozhovory, prechádzky v krásnej tatranskej prírode, rehabilitačné cvičenie či masáže a kreatívnu tvorbu.

Na stretnutie sa môžete prihlásiť najneskôr do 10. septembra 2012 na adrese (tu získate aj podrobnejšie informácie o stretnutí, cenách a možnostiach ubytovania):

RNDr. Kukučková Dagmar, Bridlicová 13, 841 07 Bratislava 49

tel. 02/64 53 81 14, mobil: 0910/572641

mail: dagmar.kukuckova@btm.sk

*Tešíme sa na vás a na chvíle,
ktoré spolu strávime!
(prípravný výbor)*

Výročná konferencia 2012

Výročná konferencia (VK) Evanjelickej cirkvi metodistickej sa schádza pravidelne raz za rok, striedavo v Čechách a na Slovensku. VK je najvyšší orgán pro túto dvojoblasť. Tohtoročná konferencia sa konala od piatku 11. mája do soboty 12. mája 2012 na východnom Slovensku v hoteli Chemes na Zemplínskej Šírave. Okrem kazateľov sa zúčastňujú aj zástupcovia zo zborov. Programom rokovaní sú správy superintendentov, štatistikov a ďalších pracovných oblastí. Nechýba ani príprava na ďalší rok, služobné pridelenia kazateľov na jednotlivé farnosti a slávnostné bohoslužby. Tie sa konali v kostole reformovanej cirkvi v Michalovciach. V práci slovenskej oblasti nastali dve zmeny: br.spt. Robert Zachar bol biskupom vymenovaný za administrujúceho kazateľa v Seredi a misijná práca v Kráľovskom Chlmcí, ktorá patrí do farnosti Jenkovce, bola zmenená na zbor.

MB

Chvály viedla skupina pracovníkov z rôznych zborov: Kvetka Balogová (Mi), Gabriella Kopas (Ba), Milena Belková (Sereď) a Ľuboš Tagaj (Pezinok)

Úsmev, prosím

Mama učila Rubenka vetu: „Boh je dobrý.“ Keď to dokázal povedať, jeho staršia sestra sa z toho tiež tešila a povedala: Super, mamička, on povedal: „Boh je dobrý!“ Náš Rubenko je evanjelik.

Mama hovorí Emke:

- Uprac si hračky, lebo dostaneš po ušoch!
- Ja som ich nerozhádzala s ušami!”

Niečo od dospelákov:

- A vy to máte ako s dovolenkou?
- Ťažké. Kedy pôjdem, to rozhodne vedúci, kam pôjdem, to rozhodne manželka a ja musím rozhodnúť, kde na to vziať.

Zápas

Ako vznikol nápad organizovať Campfest?

Niekoľko vedúcich pracovníkov s mládežou malo túžbu osloviť mladých ľudí evanjeliom pomocou vtedy ešte veľmi netradičnej formy - festivalom. Spoločná vízia a zápas za prebudenie mladej generácie sformovali jednotu medzi pracovníkmi z viacerých kresťanských denominácií. Každý pridal ruku k dielu a takto funguje CampFest až do dnes.

Kedy sa konal prvý Campfest?

V roku 1999 vo Východnej.

Čo je jeho cieľom?

Pre CampFest sme si ako organizačný tím definovali tri ciele:

1. Obnovenie vzťahu s Bohom a prebudenie tejto generácie mladých ľudí.
2. Mobilizácia kresťanov v zápase o prebudenie.
3. Spolupráca kresťanov a spoločenstiev v službe Bohu

Ak by som to mal rozmeniť na drobné: Chceme hovoriť mladým ľuďom o tom, aký je náš Boh a čo to pre nás znamená. Snažíme sa mobilizovať ľudí k modlitbám za duchovné prebudenie, v ich rodinách, školách, mestách a na Slovensku.

za prebudenie mladej generácie

Ako funguje práca na tomto veľkom spoločnom diele?

Celý projekt CampFestu stojí na spolupráci viacerých organizácií alebo jednotlivcov. Jeden človek by nikdy takýto projekt nemohol zrealizovať. Preto má pre nás spolupráca veľký význam, ako praktický, tak aj ten neviditeľný. Každý z nás musí trochu ustupovať od svojich predstáv a vedome zanedbať niečo svoje, aby sme mohli pracovať na niečom spoločnom. Toto je v dnešnej spoločnosti niečo veľmi vzácné a hlavne nás to môže posúvať tam, kde sa individualizmus nikdy nedostane.

Dnes CampFest navštevuje okolo 4000 ľudí. Koľko dobrovoľníkov je potrebných, aby všetko mohlo fungovať?

Organizačná štruktúra CampFestu pozostáva z viacerých tímov. Organizačný tím, realizačný tím, dobrovoľníci, technický tím, programový tím, modlitebný tím, tím duchovných poradcov, a potom ešte samozrejme účinkujúci. Samotných dobrovoľníkov je okolo 180, ale ak by sme zráтали všetkých ľudí, ktorí svojím spôsobom prichádzajú na CampFest pracovať bez nároku na mzdu,

tak sme na číslach okolo 400 ľudí + 250 účinkujúcich.

Na čo sa môžu tešiť návštevníci CampFestu tento rok?

Do pozornosti dávam hlavného headlinera festivalu, ktorým bude kapela Parachute Band z Nového Zélandu. Momentálne patrí kapela medzi jednu z najpopulárnejších worshipových kapiel na svete. Z Veľkej Británie privítame na pódium festivalu kapely Chaos Curb, FaithChild a Four Kornerz. Nebudú chýbať ani slovenské kapely ako Tretí deň, eSPé, BCC Band, Lámačské chvály a mnohé iné.

Čo iné okrem hudby budú môcť účastníci zažiť na CampFeste?

Okrem hudby je pripravený bohatý program v podobe seminárov na rôzne aktuálne témy, divadlo, poézia, tradičné i netradičné športy a samozrejme sme ani tento rok nezabudli na najmenších, pre ktorých bude pripravený program v detskom stane.

Na otázky odpovedali: Štefan Beňa - riaditeľ festivalu, Bruncková Jana - člen organizačného tímu.

pripravila Milena

Cestoval z Prahy na Východné Slovensko, aby prestal piť a začal nový život

Toto svedectvo sme s bratom Milanom Benákom nedávno pripravovali pre Ohnisko. Netušili sme, že Pán Boh ho medzitým odvolá do večnosti vo veku nedožitých 80. rokov...

Pochádzam z katolíckej rodiny, moji rodičia boli nábožní. Ja som však nebol som hodný života, taký som bol zlý. Narukoval som do PTP - pracovný tábor (politicko-trestanecký prápor), dávali nás do bane a na všelijaké ťažké práce, ale keď zbadali, že som stolár -parketár, tak som sa dostal do stolárskej dielne. Neskôr som sa zoznámil s Jolickou, s ktorou som sa v roku 1955 oženil. Jej matka bola veriaca, z cirkvi ECM. Keď som chodil pracovať ako stolár po rodinách, začal som piť. Svokra mi hovorila: „Miluško, uver v Pána Ježiša Krista a budeš spasený ty, aj tvoj dom.“

S manželkou sme nemali deti a ja som dlhé roky pracoval v Prahe. Vtedy si manželka zobrala dievčatko z domova. Raz môj otec dostal slabý infarkt a manželka si myslela, že aspoň teraz prestanem piť, ale nezabránilo mi v tom nič. Keď niektorí rozprávali o liečení, rozhodol som sa naň ísť. Dobrovoľne. Otvorene vám poviem, nebolo to ľahké. Jeden doktor tam dostal 16-tku injekciu a zomrel. Ja som si vypýtal 18-ku injekciu a povedal som si: Buď zomriem, alebo ostane na žive a prestanem piť. Po injekcii sme si so spolubývajúcimi vypili a zaspievali... Pomodlil som sa naučenú modlitbu a potom som na izbe zaspal. Keď ma 29. mája 1981 prepúšťali, primárka mi povedala: „Pán Benák, vy sa upijete k smrti! Jedine ten váš Pán Boh vás môže zachrániť!“ Predtým, 9. mája bola za mnou manželka aj s dcérou Marikou a povedala mi: „Nebudeme doma, keď ťa prepustia, ideme do Jenkoviec, na východné Slovensko.“

Po prepustení z liečenia v Prahe som si sadol do košického rýchliku a cestoval za nimi do Jenkoviec. Pretože som si povedal: „Keď ma Pán Boh zachráni, uverím v Neho“. Keď som prišiel do zhromaždenia v Jenkovciach, myslel som na to, že ma Pán Boh môže zachrániť a povedal som mu: „Prosím ťa, Bože,

prijmi ma, veľkého hriešnika.“ A On ma prijal. Je to už 31 rokov. S Pánom Ježišom je veľmi dobre. Nechcel by som sa vrátiť k starému životu! Vychovali sme dve dcéry a máme dve vnučky. Keď aj máme nejaké ťažkosti, modlíme sa na kolenách a prosíme nášho Pána o pomoc. Ráno keď vstávam, ďakujem Pánovi Ježišovi, že mi dal zase jeden deň.

Ďakujem Pánu Bohu, že aj teraz, po rokoch, keď som bol na preventívnej prehliadke, sa čudovali, že mám všetko v poriadku a som zdravý. Ja hovorím: Pani doktorka, uveril som v Pána Ježiša Krista, On je môj lekár a moja žena je „sestrička“. Všade som to hovoril. Nehanbím sa pred nikým. Radosť, ktorú som dostal, keď som bol v roku 1986 naplnený Duchom Svätým, tú mám až dodnes. Tá radosť je vo mne. A prosím Pána Ježiša, aby som vydržal na ceste za Ním, až kým ma neodvolá z tejto časnosti do večnosti. Amen.

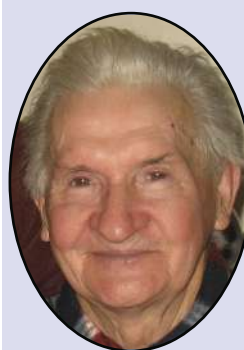
*Milan Benák,
zbor Sereď*

BOH OPUSTENÝM ZJEDNÁVA DOMOV

Tak hovorí Žalm 68,7 a brat Milan Benák alebo Miluško, ako sme mu niektorí hovorili, toto Božie Slovo napĺňal pred našimi očami. Milana sme lepšie spoznali až potom, ako uveril v Pána Ježiša Krista. Rád chodil do zhromaždenia, kde často hovoril, ako sa v Jenkovciach obrátil a jeho život sa odvtedy úplne zmenil. Keď sa ho bývalí kamaráti pýtali, prečo už nepije, nehanbil sa vyznať, že Pán Ježiš, ktorého prijal, zmenil jeho život.

Miluško vedel slúžiť druhým ľuďom, ochotne pomáhal slabším. S manželkou Jolickou sa ujali dvoch sirôt, ktoré vychovali a pripravili do života. Milan im bol veľmi dobrým a štedrým otcom. Za bývalého Československa pracoval dlhé roky ako stolár pri stavaní pražského metra. Rád chodil na celocirkevné stretnutia. Keď sme išli na Výročné konferencie, ochotne nás po Prahe sprevádzal.

S bratom Milanom Benákom sme sa rozlúčili 19. 5. 2012 na cintoríne v Sereďi. Poslednú rozlúčku vykonali br. Janko a Luboš Tagajoví a br. spt. Robert Zachar.

Elena Tagajová

Naša síla – Duch Svätý

2. časť

S pomínate si na časy, keď Boží Duch pôsobil vo vašom zbore? To boli časy! Bohoslužby boli ako Jákobo-vo vyzývanie, keď hovoril: „Naozaj Hospodin je na tomto mieste.” Keď je prítomný Boží Duch, potom každý svätý má rád svojho spolubrata a nie je medzi nimi svár. Víťazne zápasíme na modlitbe a kázeň seje dobré semená a zberá bohaté snopy. Pribúdajú znovuzrodení. Tí, čo odišli, sa zase vracajú a všade vidíme prejavy milosti. Halleluja! S Božím Duchom všetko napreduje. Poznáte opačný stav? Dúfam, že nie! Niektí mi nedávno povedali: „V kázni, ktorú som počul od istého teológa, nebolo nič škodlivé, ale celé to bolo nezvyčajne chladné. Cítil som sa uzatvorený, akoby som nebol schopný dýchať nebeský vzduch.” Keď odíde

Duch Boží, je dokonca aj samotná pravda ako ľadovec. Aká biedna je neživá a zamrznutá viera! Preto musíme prosieť Božieho Ducha, aby u nás zostal a nesmieme poľaviť v modlitbách, pokiaľ sa nevráti vo svojej moci a sile. Usilujme sa všetci celým srdcom, aby Božia moc zostala medzi nami so svojim účinkom.

► Správajme sa k Duchu Svätému, ako sa patrí. Nehovorme o Ňom ako o niečom neosobnom. Cti-me Ho, spoliehajte sa na Neho s dôverou a bážňou.

► Držme sa ďaleko od všetkého, čo znečisťuje alebo zarmucuje Ducha Svätého.

► Usilujme sa, aby sme Božieho Ducha oslavovali z najhlbšieho srdca a vďačne žasli, že sa znížil, aby skrze nás pôsobil.

C. H. Spurgeon, Je napísané (knižku vydala MSEJK)

Trnavčania na spoločnom výlete v roku 2011

Výročia zborov

Trnava 20 rokov

V máji 1992 sa konalo v Trnave v DK prvé zhromaždenie, ktorým sa začala misijná činnosť s cieľom založiť zbor. Prišlo k stretnutiu iniciatívy vedenia ECM, ochoty cirkvi z USA finančne pomôcť a praktickej službe zboru Sereď. Brat Pavel Procházka, vtedajší predseda ECM ponúkol Lubošovi Tagajovi miesto misijného pracovníka. Počiatok práce spočíval v rozdávaní pozvánok a ich lepení. Takto prišli prví ľudia. Konali sa stanové evangelizácie, autobusové a ďalšie rôzne pouličné koncerty a aktivity. V roku 1998 sa misia stala zborom s názvom Víťazstvo. V tom istom roku Rada SO zakúpila starý dom, ktorý sa svojpomocne prerobil. Jeho slávnostné otvorenie bolo 4. 9. 1999. Na predstavbu prispeli zbory v SR a aj mnohé zbory a jednotlivci z ČR. O 2 roky neskôr sa prerobilo podkrovie za účelom kancelárie a nahrávacieho štúdia. Dnes má zbor asi 50 členov, ktorí sa zapájajú do rôznych oblastí zborovej či misijnej práce. Do roku 2010 bol kazateľom br. L. Tagaj, dnes tam slúži br. Š. Rendoš.

mb

Prvých desať rokov zboru Petržalka

V tomto roku, presne 20. apríla, sme si pripomenuli, čo sa udialo pred desiatimi rokmi.

Keď sa v spomienkach vraciam do roku 2000, moje vnútro sa raduje a chválim nášho Otecka za to, že sa nám dal spoznať a začlenil nás, aj mňa do tej najúžasnejšej rodiny, ktorá sa najprv stretávala len cez týždeň, alebo v lete na táboroch.

Skupina mladých, znovuzrodených ľudí, túžiacich slúžiť druhým a stretávať sa na spoločných bohoslužbách sa rozhodla, na čele s br. Vojtom Sirkovským, že Petržalka je to miesto, kde budú. Boh sa za to po-

stavil a rozbehol prácu na tomto bratislavskom sídlisku.

Misijnou stanicou ECM v Bratislave sme zostať nechceli a presne 20. 4. 2002 nás Výročná konferencia v jednote ustanovila zborom ECM pod farnosťou Bratislava – mesto. Pri tejto príležitosti vstúpilo do členstva prvých osem členov.

Dnes sa pravidelne stretávame, priateľíme, nesieme spoločne svoje bremená, povzbudzujeme sa, modlíme sa za seba, trávimy spolu voľný čas, slúžime,

staráme sa spolu o slabších, ale aj zápasíme s každodennými problémami. Boh je s nami, on je našou istotou.

Tento zbor je mojou duchovnou rodinou, Petržalka je sídliskom, ktoré potrebuje Božiu milosť a záchranu. Mojou modlitbou je, aby naša láska k Bohu viac a viac rástla, aby sme rástli do Božej podoby a spolu naďalej ohlasovali, že Boh je živý.

Martina

Preklad Biblie má dopad na večnosť

Slnko už bolo tesne nad obzorom, keď sme dorazili do pomerne veľkej moslimskej osady. V priebehu niekoľkých sekúnd nás obkolesil dav detí, ktoré zvedavo otvárali oči na aparáturu, ktorú sme práve vybaľovali. Pripravovali sme sa na premietanie filmu „Ježiš“, ktorý bol preložený aj do jazyka, ktorým hovorili ľudia v tejto osade. Naši spolupracovníci z neďalekého kresťanského zboru usilovne stavali žrde a napínali plátno, keď som sa jedného z nich spýtal, či budeme premietat' aj vtedy, keď žiadni dospelí ľudia neprídu. „Neboj sa, prídu – teraz sú všetci v mešite, lebo je čas modlitieb, ale potom prídu,“ odpovedal s istotou v hlase a dodal: „Vieš, oni ešte nikdy žiaden film nevideli.“

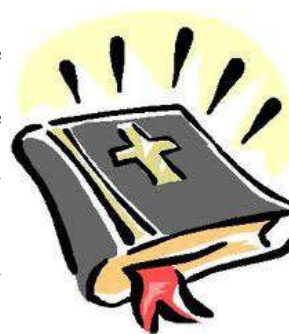

A naozaj. Keď skončili modlitby v mešite, za krátku chvíľu sa priestor okolo plátna zaplnil ľuďmi z osady. Bola už tma a tak bolo ťažké zrátať, koľko ich tam bolo, ale odhadom ich mohlo byť okolo 200. Očami otvorenými dokorán doslova hltali každý záber a ušami sa snažili absorbovať každé slovo či zvuk. Keď film skončil, mnohým sa

v očiach leskli slzy. Keď sme balili aparáturu, videli sme našich miestnych kolegov – kresťanov, ako vedú rozhovory, každý s hlúčkikom ľudí.

Neskôr sme sa dozvedeli, že dva mesiace bola témou číslo 1 práve osoba Pána Ježiša. Prečo to Boh na neho dopustil? *Prečo bol ochotný tak trpieť, keď mal takú veľkú moc? Naozaj to urobil aj pre mňa?* Takéto a podobné otázky dostávali naši miestni spolupracovníci celé dva mesiace. No nie len to, mnohí z týchto ľudí sa stali kresťanmi a dnes je v tejto osade živý kresťanský zbor. Keby sme im hneď na začiatku ponúkli vytlačenú Bibliu v ich rodnom jazyku, sotva by mali o ňu záujem. Ale film, ten chcel vidieť každý. Potom, čo sa niektorí z nich stali kresťanmi, záujem o Božie slovo bol prirodzeným dôsledkom. Je veľmi dôležité, akou formou ľuďom Božie slovo ponúkame, aby bolo pre nich čo najľahšie prijateľné.

Keď sa povie Wycliffovi prekladatelia Biblie, ľudia si väčšinou predstavia prekladateľa, ktorý sedí nad kopou kníh a „lúska tvrdé prekladateľské oriešky“, aby sladké jadierko prekladu bolo stráviteľné pre budúcich čitateľov. Toto však čoraz viac prestáva byť pravdou. Wycliffovi prekladatelia Biblie sa dnes venujú širokému spektru prác a služieb, aby pomohli pri rozvoji komunít jazykových menšín v rôznych krajinách sveta. Veľmi často je prácou našich misionárov vyškoliť miestnych ľudí, dať im potrebné vedomosti, ktoré oni dokážu využívať pri preklade Biblie, pri alfabetizácii, pri komunikovaní

zvesti Božieho slova svojim súkmeňovcom či pri rozvoji miestnej komunity v rôznych oblastiach.

Wycliffe Slovakia má svoje sídlo v Leviciach. Sme občianske združenie, ktoré je zároveň členskou organizáciou veľkej medzinárodnej siete organizácií, ktoré sú združené vo Wycliffe Global Alliance. Naša organizácia je tiež členom Evanjelickej aliancie na Slovensku. Za 7 rokov od nášho vzniku sa do misijnej práce zapojilo 11 misionárov a ďalší 4 sa práve pripravujú. Sme nesmierne radi, že Pán Boh dáva na srdce ľuďom z rôznych cirkví potrebu prekladu Biblie. Zjednocuje tak kresťanov nie len na Slovensku, ale na celom svete v spoločnej snahe priniesť ľuďom zo všetkých národov evanjelium v jazyku, ktorému najlepšie rozumejú, teda v materinskom jazyku.

„V tejto chvíli sa Biblia prekladá do 1985 jazykov.”

Vo svete sa hovorí takmer 6900 jazykmi, no celú Bibliu majú do svojho jazyka preloženú len ľudia z niečo viac ako 470 národov. Preklad Novej Zmluvy majú ľudia z ďalších

deti zo severnej Ghany

1223 národov. Preklad aspoň jednej biblickej knihy sa ušiel ľuďom z ďalších 1002 jazykov. V tejto chvíli sa Biblia prekladá do 1985 jazykov. No ešte stále zostáva 2040 jazykov, do ktorých preklad Biblie ešte ani nezačal. Preklad Biblie do akéhokoľvek jazyka je historická udalosť, ktorá nemá dopad len na súčasný život ľudí daného jazyka či na ďalšie generácie, ktoré prídu po nich. Preklad Biblie má dopad na večnosť týchto ľudí.

Možno by ste sa chceli o práci Wycliffe Slovakia a misionárov, ktorí slúžia na misijnom poli dozvedieť viac. Možno by ste sa za nich chceli pravidelne modliť či prispieť finančne na ich službu. Možno uvažujete, že sa do misijnej služby zapojíte či už ako dobrovoľník, alebo ako misionár. Radi vám na vaše otázky či reakcie odpovieme. V auguste 2013 tiež pripravujeme Wycliffe Kemp, na ktorom budú skúsení misionári hovoriť o celom spektre práce Wycliffe. Bude to príležitosť o misii nie len počuť, ale ju aj vidieť, cítiť i ochutnať. Viac o tomto kempe či o možnosti spolupráce sa dozviete, keď nás kontaktujete na adrese: Wycliffe Slovakia, Z. Nejedlého 37, 934 05 Levice alebo e-mailom: info@wycliffe.sk

*J. Tomašovský
riaditeľ Wycliffe Slovakia*

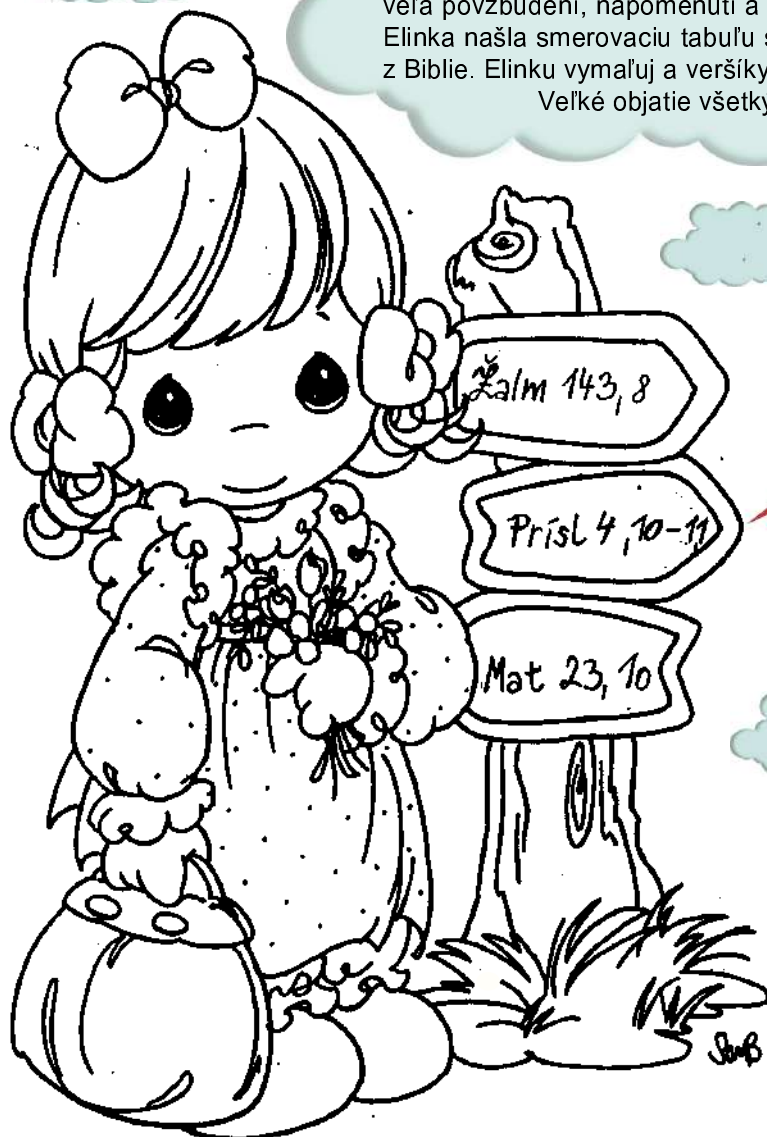
Det'ský kútik

Ahojte kamaráti!

Túžbou Nebeského Otecka, ale aj Pána Ježiša Krista je, aby sme za nimi kráčali, každý deň. Nielen vtedy, keď je nám dobre, alebo keď je nám zle a nedarí sa nám. Božie slovo ponúka veľa povzbudení, napomenutí a rád. Kamarátka Elinka našla smerovacu tabuľu s tromi veršíkmi z Biblie. Elinku vymaľuj a veršíky si prečítaj.

Veľké objatie všetkým

Martinka

KRST V BRATISLAVE

V nedeľu 27. mája, práve na Letnice, sa v našom zbore konal krst piatich mladých ľudí (Oliver, Adrian, Matúš, Marek a Paťa). Traja z nich navštevujú náš zbor, od malička boli vychovávaní k viere a nasledovaniu Krista. Mladý manželský pár, Onderovci, sú členmi sereďského zboru ECM.

Každý z nás má veľkú radosť z mladého človeka, ktorý sa rozhodne nasledovať Krista, zriekne sa svojho starého ja a oblečie si nového človeka. V tento deň toto svoje rozhodnutie potvrdili piati, a kladne odpovedajúc na otázky pri krste vyznali spolu s apoštolom Pavlom: *Spolu s Ním sme teda skrze krst pochovaní v smrť, aby tak ako Kristus vzkriesený bol slávnou mocou Otcovou, aj my sme chodili v novote života.* (Rímskym 6,4)

K novote života prajeme všetkým piatim, nech v nich Božie slovo prebýva bohaté, nech si obliekajú Božiu výzbroj deň čo deň, a nech zostávajú pevne zakorenení v Pánovi, aby prinášali mnoho ovocia!

Tonka a Gabi

EVANJELIZÁCIA V PEZINKU

Evanjelizačné dopoludnie v Pezinku sa konalo 26. mája 2012 s pomocou najmä trnavského zboru (ale i ľudí zo Serede, Petržalky, Senca a z Pezinku). Počas dvoch hodín zazneli na námestí kresťanské piesne, niekoľko svedectiev, špeciálny program pre deti a dve krátke evanjelizačné kázne v podaní br. Luboša Tagaja a Branislava Schmogrovitsa.

Štefan Rendoš

POZOR

Európsky metodistický festival

sa koná v Krakove, informácie na
www.methodistfestival.eu

DARY NA OHNISKO

JANUÁR - MÁJ 2012

zbor Partizánske **41,-Eur**,
jednotlivci **250,-Eur**

Berešová Katka

Benákovci (2x)

Kráľová Gitka a Slávo

Ollerová Margita

Procházková Miroslava

Šobr Daniel

Struhárová Mária

jednotlivec zo Serede

SPOLU 291,- Eur

ĎAKUJEME!